

- 2) kontrola przestrzegania przez komisje resortowe kryteriów, jakim powinni odpowiadać inżynierowie ubiegający się o uzyskanie I i II stopnia specjalizacji zawodowej,
- 3) ocena programów nauczania studiów podyplomowych, studiów samokształcenia kierowanego lub kursów III stopnia z punktu widzenia ich przydatności w poszczególnych zakresach specjalizacji zawodowej,
- 4) występowanie do Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z wnioskami w sprawach, o których mowa w § 4.

§ 12. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki po porozumieniu z Naczelną Organizacją Techniczną ustala szczegółowy zakres działania Komisji Głównej oraz jej organizację i regulamin pracy.

§ 13. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych na wniosek Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki określa wysokość wynagrodzeń przysługujących przewodniczącym oraz sekretarzom Komisji Głównej i komisji resortowych oraz wysokość wynagrodzenia przysługującego recenzentom za ocenę osiągnięć zawodowych inżyniera.

§ 14. 1. Wydatki związane z działalnością Komisji Głównej pokrywane są z budżetu centralnego, w części dotyczącej Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

2. Wydatki związane z działalnością komisji resortowej są pokrywane z budżetu centralnego, w części dotyczącej właściwego ministerstwa.

§ 15. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych na wniosek właściwych ministrów ustali w terminie do dnia 30 września 1979 r. kategorie zaszeregowania dla inżynierów mających I i II stopień specjalizacji zawodowej, zajmujących określone stanowiska pracy.

2. Właściwi ministrowie przedstawiają Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w terminie do dnia 31 sierpnia 1979 r. wnioski w sprawie stanowisk i kategorii zaszeregowania, o których mowa w ust. 1.

§ 16. 1. Stopnie specjalizacji zawodowej nadane przez Ministra Przemysłu Maszynowego oraz Ministra Przemysłu

Maszyn Ciężkich i Rolniczych zachowują moc w okresie, na który zostały nadane. Inżynierom, którym nadano stopnie specjalizacji zawodowej, prawo do pobierania dodatku do wynagrodzenia z tego tytułu przysługuje przez okres, na jaki te dodatki przyznano, z zastrzeżeniem § 6 ust. 3.

2. Inżynierowi pobierającemu dodatek, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo do wynagrodzenia według zasad przewidzianych w § 7.

3. Po wygaśnięciu prawa do pobierania dodatku, o którym mowa w ust. 1, inżynier może ubiegać się o uprawnienie do pobierania wynagrodzenia przewidzianego w tabeli płac dla inżynierów mających stopnie specjalizacji zawodowej, w trybie przewidzianym w § 7 ust. 2 i 3.

4. Ministrowie nie wymienieni w ust. 1 spowodują przeprowadzenie przez komisje resortowe weryfikacji nadanych stopni specjalizacji zawodowych oraz zakwalifikują je do odpowiedniego stopnia przewidzianego w przepisach uchwały.

§ 17. Ilekroć w przepisach uchwały jest mowa o ministrach, rozumie się przez to także kierowników urzędów centralnych.

§ 18. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym wprowadzenie specjalizacji zawodowej inżynierów na zasadach określonych w uchwale.

§ 19. Tracą moc:

- 1) § 18—27 uchwały nr 306 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej (Monitor Polski z 1970 r. Nr 16, poz. 133),
- 2) § 4 uchwały nr 90 Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przemyśle elektromaszynowym,
- 3) § 4 uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1979 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w resorcie przemysłu chemicznego.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Szydłak

UCHWAŁA Nr 89 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 czerwca 1979 r.

w sprawie utworzenia Inspekcji Wagonów.

W celu zapobiegania uszkodzeniom wagonów towarowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Inspekcję Wagonów, zwaną dalej „Inspekcją“.

2. Inspekcja podlega Ministrowi Komunikacji.

§ 2. 1. Zadaniem Inspekcji jest:

- 1) kontrola prawidłowości prowadzenia przez jednostki gospodarki uspołecznionej prac załadunkowych i wyładunkowych wagonów towarowych należących do kolei, ich rozrządzania w jednostkach organizacyjnych

przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe (PKP), dokonywania napraw wagonów towarowych przez przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłowe zobowiązane do tego odrębnymi przepisami,

- 2) usuwanie przyczyn uszkodzania wagonów i kierowania ich do eksploatacji w stanie uszkodzonym.

2. Zadania swoje Inspekcja wykonuje na terenach kolei użytku publicznego (stacjach i torach załadunkowych i wyładunkowych ogólnego użytku) oraz na terenach kolei użytku niepublicznego (stacjach i bocznicach kolejowych oraz w obiektach napraw).

§ 3. 1. Do zakresu działania Inspekcji należy w szczególności kontrola:

- 1) prawidłowości prowadzenia prac załadunkowych i wyładunkowych oraz rozrządzania wagonów,
- 2) przestrzegania przepisów w sprawach załadunku i wyładunku wagonów,
- 3) prawidłowości sporządzania dokumentów stwierdzających uszkodzenia wagonów przy pracach załadunkowych i wyładunkowych oraz egzekwowania roszczeń przedsiębiorstwa PKP w stosunku do winnych spowodowania uszkodzeń wagonów,
- 4) prawidłowości napraw wagonów uszkodzonych w czasie prac załadunkowych i wyładunkowych.

2. Do zakresu działania Inspekcji należy również występowanie z wnioskami o ukaranie winnych spowodowania uszkodzenia wagonów przy pracach załadunkowych i wyładunkowych.

§ 4. 1. Organami Inspekcji są:

- 1) Główny Inspektor Wagonów w Ministerstwie Komunikacji,
- 2) okręgowi inspektorzy wagonów w miejscowościach, w których mają siedziby dyrekcje okręgowe kolei państwowych.

2. Głównego Inspektora Wagonów powołuje Minister Komunikacji; okręgowych inspektorów wagonów powołuje Minister Komunikacji na wniosek Głównego Inspektora Wagonów.

§ 5. Pracownicy Inspekcji w związku z wykonywaniem swoich zadań są uprawnieni do:

- 1) wstępu na teren kontrolowanych jednostek, w szczególności na tory stacyjne oraz na tory załadunkowe i wyładunkowe, do rozmrażalni wagonów oraz obiektów wywrotnic wagonowych i napraw wagonów towarowych, a także do przeprowadzania kontroli stanu technicznego rozmrażalni wagonów, urządzeń załadunkowych i wyładunkowych oraz stanu technicznego wagonów i jakości napraw,
- 2) żądania od kierowników kontrolowanych jednostek potrzebnych informacji i wyjaśnień.

§ 6. 1. W razie stwierdzenia wypadków uszkodzeń wagonów przy pracach załadunkowych i wyładunkowych inspektor wagonów jest uprawniony do wstrzymania prowadzonych prac; o wydanych dyspozycjach inspektor wagonów zawiadamia jednostkę nadrzędną kontrolowanej jednostki.

2. W stosunku do pracowników winnych uszkodzeń wagonów okręgowy inspektor wagonów występuje z wnioskami o ich ukaranie w drodze służbowej; wnioski takie należy kierować do kierowników kontrolowanych jednostek lub ich jednostek nadrzędnych.

§ 7. 1. Upoważnia się okręgowego inspektora wagonów do nakładania na kontrolowane państwowe jednostki organizacyjne kar pieniężnych w wysokości do 100 tys. zł w razie stwierdzenia rażącego zaniedbania stanu technicznego wagonów; dotyczy to w szczególności jednostek, w których poprzednia inspekcja lub inspekcje wykazały podobne nieprawidłowości.

2. Od decyzji okręgowego inspektora wagonów, określonej w ust. 1, zainteresowanej jednostce przysługuje odwołanie w terminie 14 dni do Ministra Komunikacji.

3. Kara pieniężna podlega zarachowaniu na dochód budżetu Państwa.

§ 8. Minister Komunikacji określi wewnętrzną organizację Inspekcji oraz szczegółowy zakres jej działania i tryb postępowania.

§ 9. Inspekcja jest objęta budżetem centralnym na zasadach ustalonych dla jednostek budżetowych.

§ 10. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Minister Finansów dokonają przesunięcia z dniem 1 lipca 1979 r. — zgodnie z wnioskiem Ministra Komunikacji — etatów i funduszu płac oraz wydatków rzeczowych w ramach działu „Transport“ i łączność“ z przedsiębiorstw do jednostek budżetowych.

§ 11. 1. Do pracowników Głównego Inspektoratu Wagonów mają zastosowanie przepisy o stosunku służbowym i wynagrodzeniu, obowiązujące w Ministerstwie Komunikacji.

2. Do pracowników okręgowych inspektoratów wagonów mają zastosowanie przepisy o stosunku służbowym i wynagrodzeniu, obowiązujące w przedsiębiorstwie Polskie Koleje Państwowe.

3. Tabelę stanowisk, uposażeń zasadniczych oraz dodatków ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 12. Minister Komunikacji przedstawiać będzie Prezesowi Rady Ministrów w okresach półrocznych informacje o pracy Inspekcji wraz z wnioskami.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 czerwca 1979 r.

w sprawie niektórych zasad gospodarki finansowej spółek z udziałem kapitału zagranicznego oraz zezwolenia na dokonywanie przez te spółki niektórych czynności obrotu wartościami dewizowymi.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 i art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133), § 2 ust. 3 uchwały nr 96 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1977 r. w sprawie oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 17,

poz. 96) oraz § 9 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1979 r. w sprawie tworzenia i działalności w kraju przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego (Monitor Polski Nr 4, poz. 36) zarządza się, co następuje: